សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 038)

សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ

ឧសមភាគ

៣៨

(ព.ស. ២៤៩៦)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
សតិប្បដ្ឋានសំយុត្ត	
អម្ពបាលិវគ្គ	១ ដល់ ៤៣
និយាយអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងអម្ពបាលិវនមាន ២ លើក	
អមពីភិក្ខុមានស្មារតី១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រាហ្មណគ្រាមឈ្មោះកោសល ក្នុងដែនកោសល១	
អំពីគំនរ អកុសល និង កុសល១	
អំពីសត្វខ្លែងឆាបប្រចៀវ១	
អំពីប្រទេសដែលសត្វស្វា និង មនុស្សទៅបានដោយលំបាក១	
អំពីជនអ្នកចំអិនទូវភត្ត១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្រះប្រឈួនដ៏ទម្ងន់១	
អំពីព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុចូលទៅកាន់លំនៅភិក្ខុនីមួយរូប ១ ។	
នាឡន្ទវគ្គ	៤៤

ឧទ្ទាននៃនាឡន្ទវគ្គនោះគឺ	៤៤ ដល់ ៧៦
និយាយអំពីមហាបុរស១	
អំពីរឿងដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងក្រុងនាឡន្ទា១	
អំពីចន្ទសាមណេរ១	
អំពីរឿងដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងនគរឧក្កចេលា១	
អំពីព្រះពាហិយៈ១	
អំពីព្រះឧត្តិយៈ១	
អំពីសតិប្បដ្ឋានជារបស់ប្រសើរ១	
អំពីសហម្បតិព្រហ្ម១ អំពីរឿងដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងសេទកនិគម មានពីរលើក ។	
សីលដ្ឋិតិវគ្គ	៧៧
ឧទ្ទាននៃសីលដ្ឋិតិវគ្គនោះគឺ	៧៧ ដល់ ៩៦
និយាយអំពីសីល១ អំពីការស្ថិតនៅនៃព្រះសទ្ធម្ម១	
អំពីសេចក្តីសាបសូន្យនៃព្រះសទ្ធម្ម១	
អំពីសតិប្បដ្ឋានសុទ្ធ១	
អំពីព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ចូលទៅទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគ១	
អំពីបទេសភាវនា១	
អំពីសមត្តាភាវនា១	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធដឹងច្បាស់នូវលោក១	
អំពីសិរិវឌ្ឍគហបតី១	
អំពីមានទិន្នគហបតី១ រួមជា១០ ។	
អនន្នុស្សុតវគ្គ	៩៧

ឧទ្ទាននៃអននុស្សុតវគ្គនោះគឺ	៩៧ ដល់ ១១១
និយាយអំពីធម៌ដែលមិនធ្លាប់បានស្តាប់នោះ១	
អំពីការប្រាសចាកតម្រេក១	
អំពីសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ១	
អំពីសតិប្បដ្ឋានដែលបុគ្គលចំរើនហើយ១	
អំពីភិក្ខុត្រូវមានស្មារតី១	
អំពីអរហត្តផល១	
អំពីការលះបង់ឆន្ទៈ១	
អំពីការកំណត់ដឹងនូវកាយ១	
អំពីសតិប្បដ្ឋានភាវនា១	
អំពីការចែកនៃសតិប្បដ្ឋាន១ នោះត្រូវជា ១០ ។	
អមតវគ្គ	១១២
ឧទ្ទាននៃអមតវគ្គនោះគឺ	១១២ ដល់ ១២៦
ពោលអំពីអមតនិព្វាន១	
អំពីសេចក្តីកើតឡើងនៃសតិប្បដ្ឋាន១	
អំពីផ្លូវប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីបរិសុទ្ធ១	
អំពីភិក្ខុមានស្មារតី១	
អំពីកុសលរាសី១	
អំពីការសង្រួមក្នុងបដិមោក្ខសំវរៈ១	
អំពីការលះបង់ទុច្ចរិត១	
អំពីពួកជនមានមិត្តអមាត្យជាដើម១	
អំពីវេទនា ៣ប្រការ១	
អំពីអាសវៈ ៣ប្រការ១ ។	

សតិប្បដ្ឋានសំយុត្តិ គង្គាទិបេយ្យាល	១២៧
ឧទ្ទាននៃគង្គាទិបេយ្យាលនោះគឺ	១២៧ ដល់ ១២៩
ពោលអំពីទន្លេហូរទៅកាន់ទិសខាងកើត ៦ លើក ហូរទៅកាន់សមុទ្រ ៦ លើក ប្រាំមួយលើកពីរដង ត្រូវជា ១២ ហៅថាវគ្គ ។	
ឥន្ទ្រិយសំយុត្ត	១៣០
សុទ្ធិកវគ្គ	១៣០ ដល់ ១៤៣
ឧទ្ទាននៃសុទ្ធិកវគ្គនោះគឺ	
ពោលអំពីឥន្ទ្រិយសុទ្ធ១	
អំពីព្រះសោតាបន្នមានពីរលើក អំពីអរហន្តដទៃទៀតមានពីរលើក អំពីសមណព្រាហ្មណ៍១	
អំពីឥន្ទ្រិយដែលបណ្ឌិតគប្បីយល់ឃើញក្នុងអង្គនៃសោតាបត្តិមគ្គជាដើម១ អំពីការចែកឥន្ទ្រិយមានពីរលើកដទៃទៀត ។	
មុទុតរវគ្គ	១៤៤
ពោលអំពីអ្នកបានសម្រេចឥន្ទ្រិយទាំងប្រាំ១	១៤៤ ដល់ ១៥៥
អំពីឥន្ទ្រិយទាំងប្រាំ ដោយសង្ខេបមាន ៣ លើក ដោយពិស្តារដទៃទៀតមាន៣ លើក	
អំពីអ្នកប្រតិបត្តិដើម្បីបានមគ្គផល១	
អំពីឥន្ទ្រិយទាំង ៥ ជាដំណើរទៅកាន់សេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់១	
អំពីវិមុត្តិជាហេតុអស់ទៅនៃ អាសវៈទាំងឡាយ ១ ។	
ឆឡិន្ទ្រិយវគ្គ	១៥៦
ឧទ្ទាននៃឆឡិន្ទ្រិយវគ្គនោះគឺ	១៥៦ ដល់ ១៦៥

និយាយអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគមិនវិលមកកាន់ភពថ្មីទៀត១	
អំពីឥន្ទ្រិយ ៣ មានជីវិតិន្ទ្រិយជាទីបំផុត ១	
អំពីឥន្ទ្រិយ ៣ មាន អញ្ញាតាវិន្ទ្រិយជាទីបំផុត ១	
អំពីការត្រាស់ដឹងតែម្យ៉ាង១	
អំពីឥន្ទ្រិយទាំង៦ សុទ្ធ១	
អំពីព្រះសោតា១	
អំពីព្រះអរហន្ត មាន២ លើក	
អំពី សមណព្រាហ្មណ៍ មាន២លើក ។	
សុខិន្ទ្រិយវគ្គ	១៦៦
ឧទ្ទាននៃសុខិន្ទ្រិយវគ្គនោះគឺ	១៦៦ ដល់ ១៨៦
និយាយអំពីឥន្ទ្រិយសុទ្ធ ១	
អំពីសោតាបន្នបុគ្គល១	
អំពីភិក្ខុជាអរហន្ត១	
អំពីសមណព្រាហ្មណ៍មានពីរលើក	
អំពីការចែកឥន្ទ្រិយ មាន ៣លើក	
អំពីសុខិន្ទ្រិយកើតឡើងព្រោះអាស្រ័យផស្សៈដូចព្រន្ទូតភ្លើង១	
អំពីភិក្ខុបានសម្រេចឈាន ១ ។	
ជរាវគ្គ	១៨៧
ឧទ្ទាននៃជរាវគ្គនោះគឺ	១៨៧ ដល់ ២១៥
និយាយអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្រះជរា១	
អំពីឧណ្ណាភព្រាហ្មណ៍១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងក្រុងសាកេត១	

អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងបុព្វកោដ្ឋកនគម១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងបុព្វារាម មាន ៤ លើក	
អំពីព្រះបិណ្ឌោលភារទ្វាជ:១	
អំពីអរិយសាវក អ្នកមានសទ្ធា១ រួមទាំងអស់ត្រូវជា ១០ ។	
សូករខាតវគ្គ	២១៦
ឧទ្ទាននៃសូករខាតវគ្គនោះគឺ	២១៦ ដល់ ២៣៣
និយាយអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងដែនកុសល ១ ក្នុងមល្លកជនបទ ១	
អំពីភិក្ខុជាសេក្ខបុគ្គល១	
អំពីស្នាមជើងដំរី១	
អំពីក្លិនខ្លឹមចន្ទន៍១	
អំពីភិក្ខុស្ថិតនៅក្នុងធម៌រមែងញ៉ាំងឥន្ទ្រិយទាំង ៥ ឲ្យចំរើន១	
អំពីសហម្បតិព្រហ្ម១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងសូករខាតគូហា ១	
អំពីការកើតឡើងនៃឥន្ទ្រិយ ២លើកទៀត ។	
ពោធិបក្ខិយវគ្គ	២៣៤
ឧទ្ទាននៃពោធិបក្ខិយវគ្គនោះគឺ	២៣៤ ដល់ ២៤២
និយាយអំពីចំរើនឥន្ទ្រិយ ដើម្បីលះបង់ សញ្ញោជនៈ១ ដើម្បីដកចោលនូវអនុស័យ១ ដើម្បីកំណត់ដឹងកាលយូរ១ ដើម្បីកិរិយាអស់ទៅនៃអាសវ:១	
អំពីផល ២ លើក	
អំពីដើមឈើ ៤ លើក ហេតុនោះបានជាហៅថាវគ្គ។	

ឥន្ទ្រិយសំយុត្ត គង្គាទិបេយ្យាល	២៤៣
ឧទ្ទាននៃឥន្ទ្រិយសំយុត្តនោះគឺ	២៤៣ ដល់ ២៤៧
និយាយអំពីចំរើនឥន្ទ្រិយ ដើម្បីលះបង់ សញ្ញោជនៈ១ ដើម្បីដក អនុស័យ១ ដើម្បីកំណត់ដឹងកាលយូរ១ ដើម្បីកិរិយាអស់ទៅនៃអាសវៈ១	
អំពីផល ២ លើក១ អំពីអានិសង្សប្រាំពីរយ៉ាង១	
អំពីដើមឈើ ៤ លើក ហេតុនោះបានជាហៅថាវគ្គ។	
ចប់ ឥន្ទ្រិយសំយុត្ត ។	
សម្មប្បធានសំយុត្ត	២៤៨ ដល់ ២៥៤
ពលសំយុត្ត	២៥៥ ដល់ ២៥៨
ឥទ្ធិបាទសំយុត្ត	២៥៩
បាវាលវគ្គ	២៥៩ ដល់ ២៨១
ឧទ្ទាននៃបាវាលវគ្គនោះគឺ	
ឥទ្ធិបាទប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីចេញចាកវដ្ត១	
ឥទ្ធិបាទដែលបុគ្គលលះបង់១	
ឥទ្ធិបាទ ជាធម៌ដ៏ប្រសើរ១ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីរំលត់ទុក្ខ១ ឲ្យសម្រេចឥទ្ធិប្បទេស១ សមត្តឫទ្ធិ១	
ពួកភិក្ខុ១ និង ភិក្ខុចំរើនឥទ្ធិបាទ១ ពុទ្ធញ្ញាណកើតឡើងហើយ១ បាវាលចេតិយ ១ ។	
បាសាទកម្បនវគ្គ	២៨២

ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះគឺ	២៨២ ដល់ ៣២២
និយាយអំពីបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ១	
អំពីឥទ្ធិបាទមានផលច្រើន១	
អំពី ឆន្ទៈ១	
អំពី ព្រះមោគ្គល្លាន១	
អំពី ព្រាហ្មណ៍១	
អំពីសមណព្រាហ្មណ៍ ២ លើក	
អពភក្ខុ១	
អំពីទេសនា១	
អំពីការចែកនូវឥទ្ធិបាទ១ ។	
អយោគុឡវគ្គ	៣២៣
ឧទ្ទាននៃអយោគុឡវគ្គនោះគឺ	៣២៣ ដល់ ៣២៤
និយាយអំពីមគ្គ១	
អំពីកាយប្រៀបដូចដុំដែក១	
អំពីភិក្ខុចំរើន ឥទ្ធិបាទ១	
អំពីផលសុទ្ធមាន២ លើក	
អំពីព្រះអានន្ទមាន២លើក	
អំពីពួកភិក្ខុដទៃ មាន២លើក	
អំពីព្រះមោគ្គល្លាន ១	
អំពីព្រះតថាគត១ ។	
ឥទ្ធិបាទសំយុត្ត	៣២៥
គន្ថាទិបេយ្យាល	៣២៥ ដល់ ៣២៦

អនុរុទ្ធសំយុត្ត	៣៤៧
រហោគតវគ្គ	៣៤៧ ដល់ ៣៦៦
ឧទ្ទាននៃរហោគតវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីព្រះអនុរុទ្ធនៅក្នុងទីស្ងាត់	
ត្រិះរិះសតិប្បដ្ឋាន២លើក	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធនៅក្បែរ ឆ្នេរស្ទឹងសុតន្ទ១	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធជាដើម នៅក្នុង កណ្តកីវន ៣លើក	
អំពីការសំរើនសតិប្បដ្ឋាន ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអស់តណ្ហា១	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធនៅក្នុងផ្ទះធ្វើដោយឈើស្រល់១	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធ និង ព្រះសារីបុត្ត នៅក្នុង អម្ពបាលិវន១	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធ មានអាពាធ១ ។	
ទុតិយវគ្គ	៣៦៧
ឧទ្ទាននៃទុតិយវគ្គនោះគឺ	៣៦៧ ដល់ ៣៧២
និយាយអំពីព្រះអនុរុទ្ធ រលឹកបាន ១ពាន់កប្ប១ អំពីបានឫទ្ធិ១ អំពីកំណត់ដឹងចិត្ត១ អំពីហេតុគួរ និង មិនគួរ១ អំពីកម្មសមាទាន ៣យ៉ាង១ អំពីដឹង បដិបទា១ អំពីដឹងលោក១ អំពីដឹងអធ្យាស្រ័យ ផ្សេងៗ១ អំពីដឹងឥន្ទ្រិយ១ អំពីដឹងត្រៃវិជ្ជា១ ។	
ចប់អនុរុទ្ធសំយុត្ត	